

Podstawy matematyczne programowania funkcyjnego stanowi rachunek funkcyjny lambda.

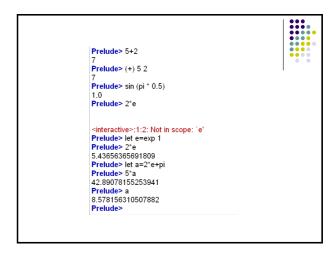
Rachunek lambda pozwala m.in. zdefiniować funkcję bez nadawania jej nazwy.

(Alonzo Church, 1903-1995)

Haskell Haskell to język: silnie typowany stosuje obliczanie leniwe czysto funkcyjny Haskell Brooks Curry (1900-1982)

Praca interaktywna: zwana sesją, polega na wpisywaniu wyrażeń, które Haskell oblicza i wypisuje ich wynik (w najprostszym przypadku możemy używać Haskella podobnie jak kalkulatora) Tworzenie definicji złożonych funkcji, które później wykorzystujemy w obliczeniach. Zbiór definicji podanych Haskellowi, w odpowiedniej dla niego składni, zwany jest skryptem. Skrypt zapisuje się w pliku z rozszerzeniem .hs.

```
Loading package ghc-prim ... linking ... done.
Loading package integer-gmp ... linking ... done.
Loading package base ... linking ... done.
Loading package ses ... linking ... done.
Loading package ffi-1.0 ... linking ... done.
Prelude> 5*100
7.888609052210118054117285652827862296732064351090230047702789306640625
Prelude> 5**15
91.180339887498949
Prelude> "Poznań"++"wart"++"poznania"
"Poznań324wartpoznania"
Prelude> "Poznan"++"wart"++"poznania"
"Poznanwartpoznania"
Prelude> "Poznan "++"wart "++"poznania"
"Poznanwartpoznania"
"Poznan wart poznania"
"Poznan wart poznania"
Prelude> "P++"oznania"
```


Operatory:

==, >,<,>=,<=,/= (nie równa się)

Wartości logiczne: True, False

Operatory logiczne:

&& (and) np. True && False || (or) np. False || True not (negacja) np. not True

Typy podstawowe

- Każda wartość (jak również funkcja) w Haskellu ma ściśle określony typ. Jawne definiowanie typów nie jest konieczne, ponieważ Haskell sam rozpoznaje typ wartości.
- Sprawdzanie typu dowolnego wyrażenia :type lub :t
- Symbol :: jest odczytywany jako "jest typu" x :: y oznacza "x jest typu y"

Typy podstawowe

Typy całkowite

- Int (fixed-precision) liczby całkowite z zakresu [-2²⁹.. 2²⁹⁻¹].
- Integer (arbitrary-precision) wartością Integer może być dowolna liczba całkowita (zarówno ujemna jak i dodatnia).
- Typy rzeczywiste
- Float liczba zmiennoprzecinkowa pojedynczej precyzji,
- Double liczba zmiennoprzecinkowa podwójnej precyzji.
- Typ znakowy
- Char typ pojedynczego znaku. Jest to typ wyliczeniowy.
 (pojedyncze znaki (Char) są w apostrofach, natomiast łańcuchy znaków (String) w cudzysłowach)

Typy podstawowe

Typ logiczny Bool

Typ Bool jest typem wyliczeniowym zawierającym dwie wartości False (0) i True (1).

• Typ relacji między elementami

Ordering, typ relacji. Jest to typ wyliczeniowy posiadający trzy wartości:

- LT (less then mniejszy niż)
- EQ (equal równy)
- GT (greater then większy niż)

Wartości tego typu są zwracane między innymi przez funkcję compare porównującą dwa elementy:

> compare 1 2

LT

Typy strukturalne

 Listy – ciąg elementów tego samego typu. Rozmiar listy nie jest określony - można dołączać do niej kolejne elementy.

 Krotki – elementy krotki mogą być różnych typów.
 Rozmiar krotki jest ściśle określony podczas jej tworzenia. Nie jest możliwe dołączanie elementów do istniejącej krotki.

```
>:t (True, "Haskell",1)
(True, "Haskell",1):: (Num t) => (Bool, [Char], t)
```

Typy funkcji

 Na typ funkcji składają się typy przyjmowanych przez nią parametrów oraz typ wartości zwracanej przez funkcję.
 Typy te podajemy w następujący sposób:

nazwa_funkcji :: TypParam_1 -> TypParam_2 -> ... -> TypParam_n ->
TypWartosciZwracanej

Przykład:

- definicja funkcji inc zwiększającej wartość liczby Int o jeden, wyglądają następująco:
 - inc :: Int -> Int
- definicja funkcji add dodającej dwie liczby Double: add :: Double -> Double

Typy polimorficzne

Typ polimorficzny oznacza rodzinę typów.

Np.

kw :: Num a => a -> a

kw x = x * x

a jest zmienną typową, której zakres ograniczamy przez klauzulę "Num a =>", oznaczającą klasę typów liczbowych: Integer, Float, Double i parę innych.

Zatem funkcja kw podnosi do kwadratu dowolną liczbę, a wynik ma taki sam typ jak argument.

Listy

[], [1,2,3], ["ab","bc","cd"]

.. wyliczenie

[1..10] ozn. [1,2,3,4,5,6,7,8,9,10] [1.0,1.25..2.0] ozn. [1.0,1.25,1.5,1.75,2.0] [1,4..15] ozn. [1,4,7,10,13] [10,9..1] ozn.[10,9,8,7,6,5,4,3,2,1]

Listy nieskończone

Jeżeli ostatni element listy nie zostanie podany, Haskell utworzy listę o "nieskończonej" długości. Jest to możliwe dzięki leniwemu wartościowaniu. Wyznaczony zostanie tylko ten element listy, który będzie w danej chwili potrzebny.

[1..] ozn. [1,2,3,4,5,6,... take 3 [1..] ozn. [1,2,3]

Operacje na listach

• ++ konkatenacja

[3,1,3]++[3,7] wynik: [3,1,3,3,7]

- concat tworzy listę list (wszystkie tego samego typu) i łączy w jedną listę
 cancat [[1,2],[1,5]] wynik: [1,2,1,5]
- reverse odwraca kolejność elementów
- length liczba elementów listy
- : dodaje element na początek listy 1:[2,3] wynik: [1,2,3]

Operacje na listach

- head zwraca głowę listy head [1,2,3,4] wynik: 1
- tail zwraca ogon listy tail [1,2,3,4] wynik: [2,3,4]
- last ostatni element listv last [1,2,3,4] wynik: 4
- · init odwrotność last

init [1,2,3,4] wynik: [1,2,3]

Operacje na listach

- take zwraca n pierwszych elementów listy take 2 [1,7,8,4] wynik: [1,7]
- drop zwraca wszystkie oprócz n pierwszych elementów listy drop 2 [1,7,8,4] wynik: [8,4]

Operacje na krotkach:

- fst zwraca pierwszy element pary fst(10,'a') wynik: 10
- snd zwraca drugi element pary snd(10,'a') wynik: 'a'

Definiowanie funkcji

- Dodawanie dwóch liczb add a b = a+b
- Mnożenie dwóch liczb **mnoz** (x, y) = if x == 0 || y == 0then 0 else x * y
- Sprawdzanie nieparzystości liczby isOdd n = mod n 2 == 1

Definiowanie funkcji

- sgn1 :: Integer -> Integer **sgn1** n = if n > 0 then 1 else if n == 0 then 0 else -1
- Alternatywą dla konstrukcji warunkowych if-then-else jest zapis definicji z **dozorami**:

sgn2 :: Integer -> Integer sgn2 n | n > 0 = 1n == 0 = 0

| n < 0 = -1

Definiowanie funkcji

Kolejna konstrukcja, która pozwala rozważać różne przypadki, to dopasowywanie do wzorca. Można je zresztą łączyć z innymi konstrukcjami, np.

sgn3 :: Integer -> Integer **sgn3** 0 = 0 sgn3 n | n > 0 = 1 | n < 0 = -1

Pierwszym wzorcem jest po prostu liczba zero. Jeśli parametr aktualny do niej pasuje (czyli jest zerem), to wykorzystywany jest ten właśnie wańant definicji. Drugi wzorzec to n, do którego pasuje każda liczba.

Leniwe wartościowanie

ax2+bx+c=0

roots(a,b,c) = if d<0 then error "pierwiastki zespolone'

else (r1,r2) where r1=e+sqrt d / (2*a) r2=e+sqrt d / (2*a) d=b*b-4*a*c e=(-b)/(2*a)

Literatura

- B.O'Sullivan, J. Goerzen, D. Stewart, Real World Haskell, O'REILLY, 2008.
- K.Doets, J.van Eijck, The Haskell Road to Logic, Math and programming, 2004.
 G.Brzykcy, A.Meissner, Programowanie w Prologu i programowanie funkcyjne, Wyd.PP, 1999.
 Missey i programowanie w Prologu i programowanie funkcyjne, Lago Vyu a Haskell fac Creek Cond.
- Miran Lipovaca, Learn You a Haskell for Great Good!